

Jevrejski pop i Nikola Tesla

Prošlo je otad ihahaj godina. Bilo je to za vrijeme kosovske križe, i putovao sam iz Izraela za Sarajevo, preko Beograda. Tad se, je li kriza ili nije, u Surčinu moralо prijavljivati s koliko deviza je neko ušao u zemљu, kako istu ne bi napustio sa više deviza nego što ih je u nju unio. Ja na ulazu u zemљu nisam prijavio ništa, znajući da će ono malо crkavice s koliko sam krenuo na put, rasputiti dok si rekao Šema Jisrael. Ali, ne lezi vraže, kad sam se vraćao iz Sarajeva skolesaše me raznorazni opštinari s pregršću molbi da ponesem njihovim najbližim za Izrael „sitnicu jednu”: sto dolara sinu koji je diplomirao, dvjesto evra čerki koja se udala, sto evra tetki koja je napunila 100 godina (pa je ovo vjerovatno zadnja prilika da joj se nešto pokloni, ne bi li se ista sjetila pošiljaoca u oporuci, ko on nje u parali poruci), i „što bi rek’o naš narod”: sitnica, po sitnica: gomila. Dobro, sad, nije baš gomila – ali jeste pristojna svotica. Svedno, nisam rečenoj svotici pridavao neke veće važnosti, ravnajući se po balkanskom simbolu vjere: *Neće baš mene, od tolikog svijeta*, priupitati na aerodromu za džuzdan junački. I tako, taman da predam pašoš na carinskoj kontroli, kad pitanje iz vedra neba: *Šta imate od stranih sredstava ulaganja?* Dok sam polako sam sebi prevodio pitanje sa SFRJbihrokratskog na ljudski jezik, probah da iz zadnjeg džepa iščeprkam sto dolara (toliko bih mogao da halalim); ali se, po nesreći, jasno vidjelo da bišćem novčanicu iz svežnja sličnih. Carinik me, vrlo pristojno, zamoli da stupim u jednu skrajnutu prostoriju i izvadim sve što imam u džepovima. Ku’ će, šta će, izvadim tih parsto dolara i parsto evra i stavim ih na sto.

- *Šta je ovo?* – upita me.
- *Znate, ja sam rabin*, počeh da se pravdam, *pa su me neki opštini zamolili da ponesem koji dinar njihovoј djeci u Izrael*.
- *Šta je to rabin?* – upita me čovjek, bez traga posprdnosti u pitanju.
- *Jevrejski pop*, odgovorih k’o iz topa.

- *E, to sam uvijek htio nekog vašeg da pitam, nastavi on mrtav ozbiljan, jesu li Jevreji pravoslavni ili katolici?*

Podoh da mu objasnim kako... no, srećom sjetih se teta-Rikice iz prethodne priče – pa, umjesto da cariniku išta objašnjavam, objasnih sam sebi kako će mi prije Bog oprostiti svjesno navođenje sa-govornika na pogrešan, ali poželjan zaključak, nego što bi mi Sarajlije ikad stvarno mogli halaliti zapljenu „stranih sredstava ulaganja”. Ondašnji ja ne bi imao otkud da „izmisli” tolike pare, a i ostalim Sarajlijama je tad dinar bio „ko kuća”. Osvrnuh se po sobičku, tražeći sredstvo spasenja, i na svoju veliku radost vidjeh na stočiću sa strane kompjuter i ekran (oni birvaktilski, mašala ekrani).

- *Je li mogu da vam pokažem nešto?*, upitah ga.

Carinik mi klimnu glavom, i ja odmah upisah u Gugl sintagmu *Orthodox Jews*. Naravno, pojavi se par hiljada hitova, i mom se dobrom cariniku, k'o na dugme, lice ozari...

- *Znao sam, kaže, pravoslavni... pa ja, zato vas i mrze toliko...*

Ja sam samo klimao glavom, čekajući konačnu presudu, kojoj nije dugo trebalo: *Akte, pokupite te pare, i nemojte da vam se opet desi.*

- *Neće, obećah mu čvrsto, zahvaljujući se bratski, a u sebi dodoh: akoBogda.*